

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lvdovici Venegas ... Mariale beatissimae virginis variis
conceptibus moralibus illustratum**

Venegas, Luis

Friburgi Brisgoiae, 1624

Sermo sextus

[urn:nbn:de:bsz:31-160454](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160454)

nostra ignorantia tenebris illuxit. Quæ cum ita sint, quod à tot malis liberati, & tot ac tantis bonis referri et dicati sumus, & hoc non alijs quàm Dei manibus, quæ olim totum uniuersum condiderunt, licet postea cruci affixæ fuerint, quomodo Redemptoris nostri amore non inflamamur, ac diebus & noctibus tam singulare beneficium non perpendimus? Quomodo tantis beneficiis, ac illorum benefactori ingrati existimus? Ad illius ergo pedes prostrati nostri animi gratitudinem ostendentes, cum Beatissima Virgine dicamus. *Fiat mihi secundum verbum tuum.* Sic enim nostris cordibus ac animis Deum in hac vita per gratiam, & in alia per gloriam concipimus, quam mihi & vobis præstare dignetur IESVS CHRISTVS, Amen.

Sermo Sextus.

PRO SALVTATIONE
Angelica.

Elebramus, charissimi filij, illam diem felicissimam, in qua Dei nostri & antiquorum Patrum desideria impleta fuerunt, hodiè fortunatissima illa dies illuxit, in qua post paradisi lites antiquas, iam tot elapsis sæculis variis suppliciorum generibus inter mortales vindicatas,

illi duo, qui ita concertabant, Deus nempe & homo, amicabiliter conuenierunt, ac in Mariæ sanctiss. ytero æterno fœdere iuncti sunt. Ibi se inuicem salutârunt, atq; inter se animis, ac voluntate summo amore coherentes, manus porrexerunt, ac vinculo indissolubili & mutuis amplexibus amicitiam firmârunt, qui ita stricti fuerunt, vt Deus indissolubiler factus fuerit homo, & homo Deus, in quo cõsistit admirabile mysterium Incarnationis. De illo in præsentem celebritate acturi sumus, si prius adsit nobis gratia Spiritus Diuini; Dicamus. Ave Maria.

Missus est Angelus Gabriel, Luc. 1.

NOstra Mater Ecclesia hodierna luce Verbi Diuini Incarnationem celebrat, quæ festiuitas omnibus alijs, quæ de Christo in hac vita celebrantur, initium præbuit; Est enim omnium aliarum festiuitatum principium. Nam si Christi nostri Saluatoris natiuitas, & mors inter illius festa & nuptias computantur, ista tamen ex Verbi Diuini Incarnatione originem duxerunt, quare meritò festiuitas omnium festiuitatum Christi Domini, ex quibus suum amorem ostentavit, censeretur debet. Hoc ante humanitatem assumptam variis modis à Deo manifestatum est, Cùm in forma humana nostro primo parenti, ini-

initio mundi locutus est, deinde cum singulis ferme diebus Abrahamum eueniebat, tertio in illa cōtinua brachiorum concertatione, quā per totam noctem cum seruo suo Iacob colloctauit: tandem in aliis diuersis apparitionibus, quibus in specie humana comparuit, apertē demonstrauit, quo desiderio erga hominem teneretur, vt homo factus suam Incarnationem, ac diuinum coniugium cum nostra natura celebraret. Est plāe Incarnatio Verbi Diuini omnium Diuinarum personarum præcipua celebrata ac festum iucundissimum. Imprimis festum est æterni Patris, vbi ipse suam magnitudinē ac potentiā manifestauit, non quidem turres & arces munitissimas euertens, neque muros fortissimos bombardis cōcutiens, aut cælorum rapidissimum uersum cohibens, sicut tempore Iosue accidisse fertur, vel riuos in sanguinem conuertens, spumantis maris vndas diuidens, nec gigantes interficiens, aut leonum vires & audaciam, vt alter Dauid superans. Non sic æterni Patris potentia & immensa magnitudo in hoc Incarnationis mysterio elucet, sed altiori & eminentiori quodam modo manifestatur, cum per illud inferni mētia & Luciferi munitissima fortalitia, ex quibus cruentum bellum hominibus infert, funditū euertantur, non quidem tormentorum materialium vi, sed solo virginis sacratissimæ consensu. Neque eti-

am hic in præstantissimo Incarnationis opere flumina in sanguinem conuersa fuere, quin potius Iustitia Diuina contra homines merito propter culpas indignata, in misericordiæ fluuias conuersa est; idēdē *Deus, qui olim vltionum Dominus vocabatur, psal. 93. modo pater misericordiarum, & Deus totius consolationis nuncupatur. 2. cor. 1.* Neq; omnipotentia Patris in quibuscunq; gigantibus deuincēdis, per hoc mysterium aperitur, sed in hoc præcipuē insinuat, quod Virgo quædam delicatissima ipsum Luciferū, opprobrium totius Israël, non materiali lapide fundā ac manibus proiecto, sed angulari lapide Christo Iesu suis visceribus contento deuicerit, ac illius caput contriuerit & commiuerit. Quæ veritas à principio mundi prænunciata fuit. *Ipsa conteret caput tuū, & tu insidiaberis calcaneo eius. Gen. 3.* Ex Christo enim tantas vires ac robur accepit Beatiss. Virgo, vt soleā tantum calceamentorum luciferi caput & ossa confregerit, Ex quo apertē constat Patrem æternum hic suam magnitudinem ac omnipotentiam manifestasse. Secundō: Incarnatio hæc Diuina non solum Patris, sed etiam Verbi Diuini festiuitas existit, quia in ipsa infinitum sapientiæ diuinæ pelagus aperitur, cum diuina sapientia vnicum ac singulare medium inuenerit, quo homo à suis peccatis redimeretur, & Deo ex toto rigore iustitiæ perfecta satisfactio fieret. *Omnia*

Beatissima Virginis.

151

in sapientia fecisti. Psal. 103. Consideravit Propheta Sanctus calorū & omnium aliarum creaturarū pulchritudinē, & in maximā admirationem raptus, relata verba protulit. *Omnia in sapientia fecisti.* Verum quomodo Deus in creaturarum productione suā sapientiā vsus fuit? Ad huius ponderationem mysterium quoddam diuinum accuratē investigandum est, quare videlicet Deus in prima molitione creaturarū omnes alias creaturas præter hominē, tam incommuni quā in particulari laudauerit. *Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant vaide bona. Vidit Deus lucē quod esset bona &c. Gen. 1.* Quare ergo pulcherrimam hominis creaturam non extulit? Nonne ad DEI imaginem & similitudinem effecta expressiori modo quā in aliæ creaturæ Dei bonitatem repræsentat? quomodo illius laudes præterit? Vt hoc mysterium aperiamus, reuocandū est in memoriam id quod insignis ille pictor Apelles in efformandis imaginibus obseruabat, cum enim imaginem aliquam depingeret, hac postea subscriptione notabat. *Apelles faciebat.* Quā indicabat, eam imaginem non ita perfectē depictam fuisse, quin alia perfectior delineari posset. Accidit tamen vt quadam die pulcherrimam Mineruæ imaginem, omnibus suis numeris absolutam depinxerit, cui suo iudicio nihil deerat ex his, quæ ad artis perfectionem spectant, & eam hac sub-

scriptiōe notauit. *Apelles fecit; Quo modo loquendi imaginis à se depictæ absolutam perfectionem, cui nihil superaddi posset, ostendit.* Sic ergo pictor ille diuinus omnes creaturas à se perfectē productas conspiciens, cum nihil illis deesse animaduerneret, laudibus extulit: omnes enim diuinis oculis placuerunt, hominem tamen, etiamsi ad imaginem Dei pulcherrimē efformatum, non laudavit, quia pulcherrimi quidam colores ac lineæ præstantissimæ deerant, quibus humana natura mirum in modum extollenda & exornanda erat, personalitas nempe Diuina & hypostatica vnio; idē in prima rerum productione, non ita diuinis oculis placuit, licet enim homo bonus esset, & in gratia constitutus, cōparatiuē tamen ad ea, quæ superuentura erant, imperfecta quædam imago videbatur. At postquam Verbum Diuinum nostram naturam assumpsit, non per irrisionem, sed secundum veritatem, à sanctis. Trinitate dici potest. *Eccē Adam quasi vnus ex nobis factus est. Genes. cap. 3.* Verbum enim Diuinum, quod vna ex sanctis. Trinitatis personis existit, factum fuit homo, & homo Deus, tunc Beatissima Virgo Dei nomine hanc pulcherrimā hominis creaturam, ea subscriptione notauit, quā maxima illi perfectio indicaretur. *Fecit potentiam in brachio suo. Luc. 1.*

Opti-

Optimè ergo Propheta David diuina opera, & præcipuè mysterium incarnationis, quod est inter illa præstantissimum, in sapientia erecta fuisse asseuerat. *Omnia in sapientia fecisti vt sup.* Et ideo incarnationis mysterium festiuitas quædã est Verbi Diuini, cui peculiariter attribuitur. Est etiam peculiaris spiritus sancti festiuitas, quia modò post Verbi Diuini incarnationem aditus conspicuè patet, vt spiritus sancti dona omnibus creaturis comunicentur ac manifestentur. Ante huius mysterii celebrationem prædicta dona compressa quasi & detenta erant, ita vt difficulter ad nos deriuari possent, ad eum fermè modum, quo, si in medio fluminis murus extrueretur, aquæ ulterius progredi non possent, sed ibi detinerentur, quovsq; impedimentum de medio tolleretur: Ita igitur considerandum est, quòd nostra peccata tanquam validissimus murus misericordiam diuinam, Dei auxilia ac spiritus sancti dona impediabant, ne ad nos ex cælesti patria descenderent, vt ipse Spiritus Sanctus per Elaiam testatur. *Iniquitates vestra diuiserunt inter vos & Deum vestrum. Cap. 59.* At postquam Verbum Diuinum ex purissimis; Mariæ Sanctiss, visceribus nostram humanitatem assumpsit, omnia impedimenta ablata fuerunt, & peccatorum murus demolitus ac de vastatus fuit, vt mediã assupta humanitate, per quam omnia bona di-

uina ad nos deriuantur, dona ac charismata diuina sine vilo impedimento comunicentur. Quæ omnia indicat Apostolus Paulus his verbis. *Qui fecit vtraq; vnũ, & medium parietem soluens, inimicitias in carne sua, vt duos cõdat in semetipso. Eph. 2.* Modò ergo peccati viribus destructis, quibus dona diuina detinebantur. *Fluminis impetus latificat civitatẽ Dei; ps. 45.* idèd incarnatio Verbi Diuini peculiaris quodã titulo censenda est Spiritus Sancti festiuitas, & non solum illius, sed Patris æterni, ac Verbi Diuini, & consequenter totius sanctissimæ Trinitatis, quod accuratè perstrinxit Propheta David, sic dicens. *Accedit homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. psal. 63.* Ac si apertius diceret. Natura nostra humana ad cor altum, id est, Verbum; Diuinum per substantialem vnionem accedit, & exaltabitur Deus; Et congruè sanè per cor Verbum Diuinum indicatur; Nam sicut cor in medio animalis corpore situm est: ita Verbum Diuinum inter Patrem & Spiritum Sanctum medium locum sibi vendicat. Dicit ergò Propheta sanctus. *Cum nostra natura ad cor altum, id est, Verbum Diuinum accesserit. Exaltabitur Deus. vt sup.* Hoc est, magnificabitur Deus & illius magnitudo supra modum extolletur, quia Omnipotentia Patris, & Sapientia filij, ac auxilia & Spiritus Sancti dona splendidissimè micabunt. Ne-
que

quæ solum Diuinarum personarum
festiuitas est, sed etiam Angelorum,
quia eorum ciuitas, in qua conditi
fuerunt, nempe palatia cælestia, pro-
pter dæmonis superbiam fermè de-
solata fuit, illius muri ita demoliti
& omnia ita deuastata fuerunt, vt ad
horum reædificationem Angeli bo-
ni, qui remanserunt non sufficerent,
ided necessarium fuit, vt ad illius ci-
uitatis nouam structuram; homines
pro colonis assumerentur, qui iam
Angelorū conciuēs, & domestici Dei
existunt. Hoc Propheta Dauid post
suorum peccatorum detestationē ac
dolorem cōtinuis lachrymis & suspi-
riis indicans, sic aiebat. *Benigne fac
in bona voluntate tua syon, vt adificen-
tur muri Hierusalem Psal. 50.* quibus
verbis mysteriū incarnationis à Deo
postulauit, vt Angeli etiam hac festi-
uitate potirentur propter Cælestis
Hierusalem nouam reparationem,
& quia nulla iustorum merita tan-
tum mysterium obtinere poterant,
ided dicit *Benigne fac Domine in bona
voluntate tua syon, vt adificentur mu-
ri Hierusalem.* Quia hæc noua re-
stauratio non Iustorum meritis, sed
ex diuina benignitate efficienda
est, quod etiam insinuauit Paulus ad
Titum *Apparuit benignitas & huma-
nitas saluatoris nostri Dei &c. cap. 3.* Et
Sanctus Ioannes hanc nouam cæ-
lestis patriæ reparationem apertè in-
dicauit in suis reuelationibus, cum
ait, se nouū cælum intuitum fuisse.

Vidicælum novum &c. Apoc. 21. Id est
renouatū & restauratum; quia cum
antea superbiā luciferi & Angelo-
rum qui ceciderunt, fermè destru-
ctum fuisset, & deinde Verbi Diuini
incarnatione nouiter recuperatum,
& ad antiquum splendorem redactū,
ided dicit se nouum cælum sanguine
agni reædificatum aspexisse. Nonne
posset Deus cælestis patriæ ruinas,
naturam Angelicam assumens re-
parare? Quare nostram ad illius re-
stauracionem sibi vniuit? Potuit sa-
nè Verbum Diuinum naturam An-
gelicam assumere, sed noluit, nec suę
iustitię conueniebat, vt naturam An-
gelicam, & non humanam repararet,
cuius, licet plures rationes adducere
possem, vnā tantum proferam, quę
vestro captui accomdata erit, Ange-
lus enim cum peccauit, non ex fragi-
litate naturæ, aut deceptus, sed ex so-
la nequitia suū cōditorem offendit;
homo verò à dæmone persuasus ac
deceptus fuit, & consequenter illius
peccatum aliquo modo ex ignoran-
tia originem duxit, ided si peccatum
aliquod condonandum erat, magis
iustitiæ diuinæ congruebat, vt pec-
catum ex ignorantia & deceptione
ortum, remitteretur. Vobiscū loquor
Charissimi filii, & pervicera mise-
ricordiæ Dei nostri instanter rogo,
vt diligenter vestram salutem opere-
mini, neq; enim in Dianæ syluis aut
Ægypti solitudine versamini, sed in-
ter Catholicos, vbi toties ea, quæ ad

V

vestram

vestram salutem necessaria sunt, prædicantur, & vitia reprehenduntur, nullus ex horum ignorantia coram Deo excusari potest, vestra ergo peccata potius ex malitia & mera iniquitate, quàm ex deceptione oriuntur, & consequenter Angelorū potius, quæ irremissibilia fuerūt, quàm hominū peccata propius accedunt, *Voluntarie enim nobis peccantibus, post acceptā notitiam veritatis, iam non relinquuntur hostia pro peccato. Heb. 10.* Cū ergo primi Angeli peccatum ex sola pertinacia voluntatis ortum fuerit, magis diuinæ æquitati congruebat, vt hominis peccatū, vtpote persuasione, precibus ac ignorantia causatum, liberaliter remitteretur, quàm Angelorum. Et ita hæc Incarnationis celebritas Angelorum etiam festiuitas fuit, cū ad restaurationem supernarum sedium pro locis destinati fuerint. Quare si hæc solemnitas spiritibus Angelicis peculiari ratione competat, iustum ac conueniens planè fuit, vt vnus ex præcipuis aulae cælestis in tanti mysterii prænuncium in hæc terrarum sola descenderet, *Missus est Angelus Gabriel &c. Luca 1.* Nostræ etiam naturæ iucundissima festiuitas est ineffabile Incarnationis mysterium; quia ex vniōe ad Verbum Diuinum ad supremā dignitatē euecta est, cū in eadē persona Verbi Diuini indissolubili vinculo subsistat eadem subsistentiā & existentia, quā verbum subsistit

& existit; illa ergo natura, quæ antea despecta & abiecta erat, cui Deus olim per irrisionem sic loquutus est. *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est.* Modò verò non per ironiam, sed verè illi dici potest. *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est:* natura enim humana, quæ antea Angelis inferior erat, vt Propheta David asseruit. *Minuisti eū paulò minùs ab Angelis Psal. 8.* modò tanquam superior ipsis dominari potest, imò eis tanquam seruis ac ministris vti. Attendatis quæso, charissimi auditores, & prædicta ex factis litteris apertè confirmata perspicietis, Sanctus Propheta Esaias 6, cap. suæ prophetiæ, Deum intuitus est excelsæ gloriæ ac maiestatis throno insidentem, *Vidi Dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum: & plena erat domus à maiestate eius: & ea quæ sub ipso erant replebant templum. Seraphim stabant super illud: Sex ala vni, & sex ala alteri: & duabus velabant faciem eius, & duabus volabant.* Hic iuxta communem sanctorū Patrum intelligentiam diuinitas & humanitas Verbi Diuini, ac simul mysterium Incarnationis Esaiæ demonstratū fuit: quia per Dei faciē, quam Seraphim operiebant, diuinitas intelligitur, per pedes autem illius humanitas interpretanda est. Quid igitur Seraphim super thronum Diuinæ ai Maiestatis constituti manifestabant? Nihil aliud nisi mysterium paulò antè insinuatū, indicant enim

nim se nostræ humanitatis seruos ac ministros esse, quod hoc exemplo intelligetis. Cùm aliquis præclarus Dominus per scalæ gradus descendit, illi, qui à tergo famulantur, etiam si altiozem scalæ locum obtineant, famuli tamen & illius serui existunt: Sic ergò Verbum Diuinum, cui vtraque natura vnita est, ex throno Diuinæ Maiestatis ad aulã virginalẽ Mariæ sanctiss. per Patriarchas, Reges, Prophetas &c. descendens, ac Angelis, tâquam ministris comitatum, qui illi inseruiunt, concipere debetis. *Seraphim stabant super illud.* Idem spiritus Angelici superiorem locum seruabant, non quidem in superioritatis, sed in famulatus & ministerii signum. O maxima hominis excellentia! Odignitas inaudita! cui Angeli tanquam ministri ac serui famulantur. Meritò ergò affirmari potest, Verbi Diuini Incarnationem solemnitatem ac festiuitatem iucundissimam nostræ humanitatis extitisse, cùm ex illa ad tam præstantissimum **E S S E**, quale est diuinum, ascenderit, ac post se tanquam famulos & seruos, supremos spiritus Angelicos reliquerit, quin & illius consensu tantũ mysterium ad vltimam perfectionem, Archangelo Gabriele prænuncio deductum fuerit. *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundũ verbum tuum. Luc. 1.* Fuit etiam Beatiss. Mariæ festum solemnissimum, quia in Verbi Diuini Incarnatione, cœlestibus donis ac di-

uitiis impleta fuit. Licet enim in sua conceptione gratiã sanctificationis iuxta mensuram suarum dignitatum pulcherrimè decorata fuerit, vtpotè quæ mater Dei, Æterni Patris filia, & Spiritus Diuini sponsa futura erat: valdè tamen credibile est & ferè certum, quòd in sui filii ineffabili Incarnatione, maiora & abundantiora gratiæ beneficia liberaliter accepit, neq; enim absque mysterio Archangelus Beatissimæ Virgini dixit. *Spiritus sanctus superueniet in te. Luc. 1.* Ac si apertiùs illi diceret. Ante Incarnationẽ spiritus sanctus per gratiã & dona supernaturalia tâ in cõceptione, quàm in tua miraculosa natiuitate, quã ex matre sterili genita es, in te descendit; tum etiã in tua sanctif. præsentatione, ac demũ in vniuerso vitæ decursu, quo peculiarib⁹ gratiis, priuilegiis ac favoribus decorata fuisti, sed hæc omnia simplici quasi Spiritus Diuini aduentu effecta fuerunt, modò verò *Spiritus sanctus superueniet in te.* Id est, non tantũ adueniet sicut antea, sed etiam ad modum inundationis superueniet. Quia Nilus ille diuinus in septem flumina, nempe in septem Spiritus Sancti dona diuisus, in te superueniens, gratiæ suæ perlucidas ac crySTALLINAS aquas inundatione quadam mirabili in tuam sanctissimam animã diffundet, idè te tanquam omnium nostram Reginam, ac supremam Imperatricem adoro, ac veneror, & de suprema ma-

tris Dei dignitate gratulor; consensum ergo circa mysterium Incarnationis præbeas, vniuersa enim curia cœlestis & omnes creaturæ expectât, vt tandem tua & sanctissimæ Trinitatis, & omnium creaturarum festiuitas ad reparationem tam hominû, quàm Angelorum celebretur. Tandem Incarnatio Verbi Diuini celebris omnium creaturarum festiuitas existit, quia omnes creaturæ per hoc mysterium aliquo modo reparatæ & redemptæ fuerunt. Homo enim compendiu quoddam est omnium creaturarum, in quo earum perfectiones continentur, ideo aliqui, mundi miraculum appellârunt, seu microcosmos, quod breuem mundum significat. Non raro contingere solet, vt re-creationis gratiâ viridarum aliquod omni florum genere pulcherrimè variatum ingredients, vbi hîc viola, ibi gariophilati flores, alibi rosæ & albescentia lilia reperiuntur, ex illis omnibus fasciculum conficiatis, qui odore ex floribus enato omnium animos delectat ac recreat; sic ergo Deus in prima rerum omnium creatione, hoc vniuersum tanquam iucundissimum recreationis hortum molitus est, quem variis creaturarum generibus, tanquam pulcherrimis floribus distinxit. Hîc naturam Angelicam sine discursu intelligentem, ibi rationalem per discursum ratiocinantem, alibi corpora cœlestia summo ingenio & artificio elaborata in-

uenies; præterea ex omnibus his creaturis hortulanus ille diuinus in productione hominis elegantissimum fasciculû confecit, in homine enim aliarum creaturarum perfectiones deposuit. Nam cum Angelis intelligit, cum animalibus vitâ sensitiuâ præditus est, cum plantis & arboribus cœlestibus & aliis inanimatis corporeâ mole viget; quare eò ipso quod humana nostra natura in hoc mysterio reparatur, aliæ etiam creaturæ aliquo modo restaurantur, & ad supremam dignitatem euehantur, *Homo quippè est omnis creatura, inquit Gregorius.* Præterea manifestum est omnes creaturas Verbi Diuini Incarnatione nouo modo illustrari & condecorari: ipsa ad completam & adæquatam vniuersi perfectionem necessaria erat, sine qua novus essendi modus illi deesset, & consequenter maximum decus & ornamentum vniuersi. Ad cuius expositionem pendendû est, quod intra humanam naturam vnus ex illius linea, nempe noster primus parens, sine patre ac matre ex immediata Dei productione ortus fuit; Eva verò sine matre ex costa Adæ producta, ceteri ex patre ac matre procreantur: Ad perfectionem tamen vniuersi alius quartus essendi modus desiderabatur, vt scilicet aliquis ad nostrâ profapiam spectans, ex matre & sine patre generaretur, & hoc in ineffabili Incarnationis

onis mysterio effectum est; humanitas enim nostri Saluatoris, licet ex purissimo Mariæ sanctissime sanguine efformata fuerit, non tamen ex virili semine, sed mistico spiramine procreata fuit. Ex hoc ergo mirabili ac planè diuino Sacramento perfecta & sublimata humana natura, omnes aliæ creaturæ perficiuntur & miro modo condecorantur. Alium etiam modum inuenio, quo nostræ natura cõdecorata est, & consequenter totum etiam vniuersum: substantia enim connaturaliter non est sine propria subsistentia, per illam sibi & non alteri innititur, accidens verò non sibi, sed alteri inhæret, idè accidentiã in Sacramento Eucharistiæ supernaturaliter ac miraculosè existit, cùm connaturalis modus existendi per vnionem & inhætionem ad subiectum illi desit; congruebat ergò vt etiam diuina bonitas, cum substantia quoad connaturalem subsistendi modum dispensaret, nè in se, sed in diuina Verbi persona subsisteret, vt diuina subsistentiã exornata, non solum ipsa, sed vniuersæ creaturæ inæstimabili quadã dignitate ad supremum honoris fastigiũ eueherentur. Vnde colligitur ineffabile mysterium Incarnationis non solum festiuitatem esse totius Trinitatis, Angelorum, Beatiss. Virginis, & nostræ humanitatis, sed etiam totius vniuersi. Omnes igitur creaturæ omnipotens ac piissime Deus tuam benignitatẽ

& misericordiam extollant, cùm illis omnibus tam supremum beneficium contuleris, Cherubim ac Seraphim, & omnes spiritus Angelici incessanter maximas & immortales gratias agant; corpora etiam celestia vniformi & continuo motu, Sol & Luna ac ceteri planetæ diuino splendore micantes, tuum sanctissimum nomen laudent ac benedicant. Aquæ etiam quæ super cælos sunt, & cætera elementa, nubes, & aurora matutina, cùm suæ lucis radios in totum vniuersum diffundit. Omnia tãdem animalia, etiam illa, quæ in obscurissimis cauernis latitant, & auiculæ garritu suauissimo concinentes, ac aëra concrepantes, pro tanto beneficio debita obsequia præstent, & infinitas gratias reddant. Et vos charissimi filii, pro quibus specialiter tantum mysterium celebratum est, animorum gratitudinem, vestrę vitæ ac morum reformatione, prompto ac hilari animo ostendatis, vt sic Deus alia beneficia ad vestram salutẽ pertinentia concedat, in hac vita gratiã concedens, & in futura gloriam,

quam mihi & vobis præstare dignetur IESUS
CHRISTUS,
Amen.

* * * *
* * * *
* * * *